

Свадбитѣ обикновенно по селата ставатъ най-много прѣзъ зимата и есенъта, именно прѣзъ октомврий, ноемврий, декемврий, и януарий до великитѣ пости, а рѣдко послѣ Великѣ-день.

Въ града това става всѣкога, когато пожелаѣтъ младитѣ, стига да не е прѣзъ Великитѣ, Богородичнитѣ и Петровитѣ пости.

Хасково. — Свадби се правѣтъ въ всѣко врѣме прѣзъ годината, освѣнъ прѣзъ Великий и Богородичний постъ; но най-много свадби се правѣтъ въ мѣсецитѣ: ноемврий и декемврий. Това става защото тогава, като е постъ, то свадбитѣ ставатъ по съ малко разноси. (?) Между годежа и свадбата нѣма едно опрѣдѣлено врѣме, но нѣкога бива малко: една недѣля или двѣ, три и пр., а по нѣкога година, двѣ до три.

Хисарско. — Отговоръ нѣма.

23-й Въпросъ. — *Расправете какъ става свадбата; отъ кой день се подкача и въ кой день свзрива, какво се прави всѣки день? Отъ кога се счита за свзршена свадбата? Колко разноси сж ставали и ставатъ? Какъ се наричатъ лицата, които взематъ участие въ свадбата, кой що прави и какъ се зове (деверъ, старисватъ, кумъ, заложникъ, зълва, калина, малина, драгинко и пр.)? Сутринтъ слѣдъ свадбата, какви подаръци се даватъ на неврѣстата и на нейнитѣ родители? Какво става, ако излѣзе, че неврѣстата не е запазила дѣвственността (моминството) си? Врзцатъ ли я на родителитѣ ѝ или само нѣщо се сгрдятъ и правѣтъ?*

Отговори:

Ахъ-Челебийско. — За свадбата ще дамъ съвсѣмъ кратки свѣденія, защото на друго мѣсто интересующитѣ се ще намѣрѣтъ подробно и на широко, какъ сж ставали по нашемо свадбитѣ прѣди 20—30 години, съ пѣсни, пѣснопойки, байряци и пр.

Прѣди свадбата ставатъ споразумѣние между момкови и момини за деня, въ който трѣбва да стане вѣнчанието и който трѣбвало да бѣде недѣленъ. За тая цѣль, нѣколко души отъ юнакови ходѣтъ у момини. Това взаимно споразумѣние за деня се казва *отсѣкъ* или *отсицание* за свадба. Отеѣкохми за свадба, казватъ юнакови.